

Infolisty Zrnka

SVĚT KOLEM NÁS A NÁŠ UVNITŘ SVĚTA

Kdo by se netěšil na dva měsíce letních prázdnin nebo na dovolenou, kde na vás čekají zážitky s přáteli a pohoda při odpočinku. Zrnko naděje přádá od roku 2008 několik tradičních akcí v každém roce a jednou z nich je i zahájení letních prázdnin v Jílovecké ulici, Semily s rozmanitým programem pro malé i velké pod názvem Naše město na vozíku. Závažným problémem pro pořadatele organizace se stala opakovaná odkloněná silniční doprava v letních měsících do Jílovecké ulice. Již v loňském roce 2010 na letní sezónu byla také doprava odkloněna do naší ulice, která zhatila realizaci několika plánovaných letních akcí pro členy i veřejnost. Pro rok 2011 byla odsouhlasena nutná změna v programu u sídla sdružení pro zahájení prázdnin. Soutěže se měli pořádat v ulici, kde je jinak průjezd zakázán, ale z důvodu odkloněné silniční dopravy bylo rozhodnuto, že se letní zahajovací akce určená pro vozíčkáře, lidi se sníženou pohyblivostí a rodiny s kočárky musí přizpůsobit současné situaci a přesune se na vyhovující poklidné místo dle nabízených možností ve městě Semily nebo v jeho blízkém okolí.

„Naše město na vozíku“ 2. 7. 2011 - „Harrachov bez bariér“ 1. - 2. 7. 2011

Měsíc před začátkem prázdnin vznikla myšlenka spojit dvoudenní akci Harrachov bez bariér se zahajovací akcí prázdnin Naše město na vozíku. Daniel Hloušek zajistil vše potřebné od sponzorů, partnerů z města Harrachov s průvodci tras a Lenka Vanclová zajistila v Semilech organizaci dopravy s rozdělení ubytování aj. Práce dvou organizátorů pro realizaci dopadla na jedničku a první prázdninový den po 9 hodině 19 dospěláků včetně dětí společně vyjelo ze Semil do Harrachova, kde se k nim připojilo dalších 6 přátel.

Do [hotelu Skicentrum](#) v kterém byli všichni ubytováni je jeden schod, který vozíčkář za pomoci druhé osoby překoná. Od hlavních dveří je vstup do prostoru recepcce propojen létacími dveřmi, nachází se zde vybavená herna pro děti s prosklenou stěnou, která odděluje posezení pro hosty hotelu a dále také i oddělenou kuárnu. **Bezbariérový přístup** je pro vozíčkáře od recepcce přes chodby ke všem pokojům, které se nacházejí v přízemí. [Schody do patra hotelu - restaurace](#) (fotografie restaurace, schodů a bližší informace).

Foto recepcce a snídaň v ceně ubytování

Popis pokojů o bezbariérovém

přístupu pro vozíčkáře na mechanickém vozíku, kde jsme byli ubytováni. Od hlavních dveří do pokoje bez problému vjede 70 cm. Z předsínky do pokoje vjede 70 cm. Do koupelny těžce vjede vozík 60 cm, foto + sprcha, kde schází protiskluzová podložka. Zde je hodně omezený až nevyhovující prostor pro samostatně pohybujícího se vozíčkáře, nejsou zde umístěna žádná madla aj. **Nutná pomoc druhé osoby. Vhodný rozměr vozíku pro celkový pohyb na pokoji ponecháme na vás.**

Po ubytování na pokojích před odchodem na zmapování tras bylo asi cca 2 hodiny volného času a tak Lenka Hřibová zajistila program pro děti i dospělé. Tvořivá dílnička malování s vytvořením své vlastní knížky plné obrázků z přírody dle barevné představy.

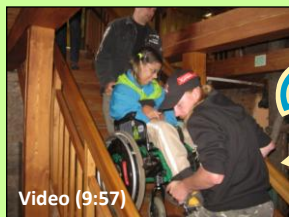
První prázdninový den foukal vítr, nebe bylo zatažené před deštěm, a proto bylo rozhodnuto pro jednu společnou trasu a to na Jizerku. Kdo měl, tak natáhnul čepici i rukavice, vozíčkáři a děti v kočárku měli deku nebo fusak. To však nikomu z nás zúčastněných nevadilo a užili jsme si trasu v Jizerských horách v krásné přírodě se spoustou soutěžních úkolů a za odměnu každý dostal sladké pamlsky. Druhý den už začalo pršet a tak byl odvolán naplánovaný program. To však nevadí, máme v plánu to, co se nestihlo, ještě letos uskutečnit v dalším termínu.

V rubrice [Léto se Zrnkem naděje](#) jsou a budou průběžně umístěny další videa s popisem o ději akcí se souhlasem k použití hudební tvorby od autorů písniček.

Harrachov bez bariér 2010

Harrachov bez bariér 2011

Aktuality z Harrachova a okolí

Trasy pro vozíčkáře
K vodopádu, Na Orle

Aktuality z Harrachova a okolí

Trasa pro vozíčkáře
Na Jizerku

Na odkazech jsou stabilně zveřejněny články, fotografie, popis tras, sponzoři, partneři aj. i naše videa „Harrachov bez bariér“

Členové občanského sdružení Zrnka naděje, rodinní příslušníci a přátelé děkují všem sponzorům, partnerům, organizátorům a hudebním tvůrcům při podpoře naší činnosti.

Sponzoři

Město Harrachov www.harrachov.cz, hotel Skicentrum www.hotelskicentrum.cz

Partneři

Restaurace Pod Jasanem - www.podjasanem.cz, Pension www.harrachov.cz/pensionk

Sbor dobrovolných hasičů Harrachov hasici.harrachov.cz/

Organizátoři

Průvodci tras, přátelé a členi Zrnka naděje o. s. zrnkonadeje.webnode.cz/

Hudba

foto-video 2010: SkA'N'Daal a foto-video 2011: VHPProfi

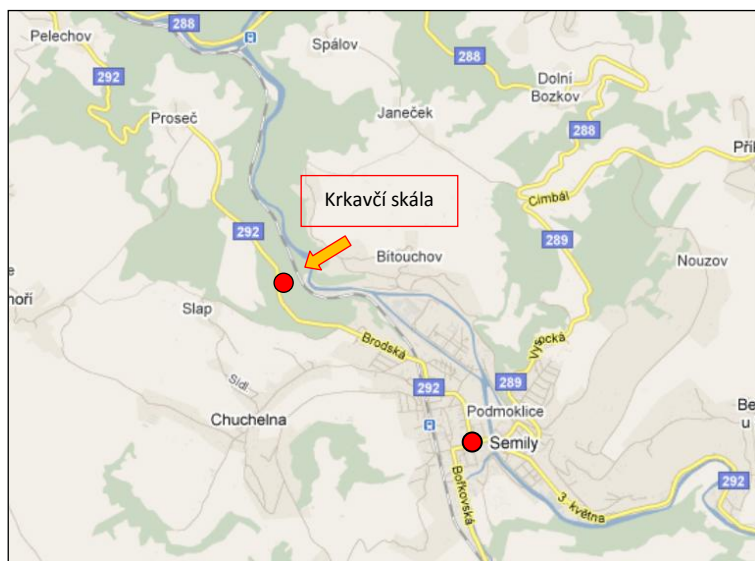
Letošní prázdniny mají hodně proměnlivé počasí, kdy se střídá déšť, prudké ochlazení nebo velké teplo. To je tak trochu oříšek pro lidi se zdravotním postižením, vozíčkáře a rodiny s dětmi v naší organizaci. Někdy je problém se společně sejít, protože změny v počasí některým z nás způsobuje zhoršení zdravotního stavu, ale i tak jsme se v některé dny vydávali na zmapování tras s popisem o výletu. Na výletech si užíváme společnou pohodu s přáteli, kde naše články s fotkami nebo i videodokumenty seznámí lidi s podobným osudem, kde a jak je to pro ně bezbariérové nebo do jaké míry či nikoliv.

KRKAVČÍ SKÁLA

Krkavčí skála s vyhlídkou do údolí řeky Jizery se nachází 3,5 km od centra města Semily. Naše malá čtyřčlenná skupinka se vydala na tento výlet zmapovat do jaké míry je zde bezbariérový přístup pro vozíčkáře, lidi se sníženou pohyblivostí a rodiny s kočárky.

Cesta po silnici: Z města Semily na Krkavčí skálu se dostanete po silnici, kterou využívá mnoho návštěvníků, jak pěšky nebo autem pro které je zde vytvořen prostor pro zaparkování aut. Pro pěší turisty po silnici doporučujeme **reflexní oblečení nebo vesty vzhledem k pohybu na silnici**.

Popis terénu v lese na vyhlídku: Terén lesní cesty je členitý, kamenný, bláto, louka a každý návštěvník si musí uvědomit, že se nachází v lese, kde se cesta mění dle ročního období. Bezbariérový přístup v terénu lesní cesty zde není, ale za pomoci 1 - 2 lidí u mechanického vozíku nebo kočárku se to dá zvládnout. **Na vyhlídku se vozíčkář odkázaný na celkovou pomoc druhé osoby dostane pouze za pomoci doprovodu 2 - 3 lidí, jeden doprovod k vozíku nedoporučujeme, vyhlídka se nachází na kamenitém útvary se zábradlím.** Zde by měl každý vozíčkář nebo i s doprovodem a rodiče s kočárky přehodnotit své schopnosti v překonání terénu. Na silnici je stoupání a v členitém terénu lesa se mění roční období pro vyhlídku z Krkavčí skály do údolí řeky Jizery.

Krkavčí skála (opis z tabule u vyhlídky)

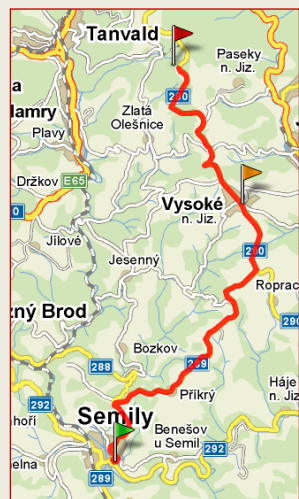
Vážení návštěvníci! Nacházíte se nad hlubokým kaňonem řeky Jizery, na Krkavčí skále. Vyhlídka zde byla otevřena již v roce 1903. Zbudoval ji Okrašlovací spolek města Semil. Stala se prvním turistickým objektem na Semilsku, hojně navštěvovaným. Ve dvacátých letech zde dokonce byly pořádány koncerty pod širým nebem, prodávalo se občerstvení. V hlubokém údolí pod vyhlídkou se skalami prodírá řeka Jizera. Údolí Jizery, kterým prochází známá červeně značená Riegrova stezka, je vyhlášeno přírodní rezervací. Riegrova stezka byla otevřena v roce 1909.

Divoký krajinný ráz území je podmíněn geologickými poměry. V roce 1968 proběhla na Riegrově stezce exkurze v rámci Mezinárodního geologického kongresu, pořádaného v Praze. Prudké svahy pokrývají, kromě kulturních smrčů, zbytky polopřirozených podhorských lesů s bukem, habrem, klenem a jedlím. Přírodní rezervace hostí některé vzácnější druhy rostlin a živočichů, chráněné zákonem. Hodnota území spočívá také v pozoruhodných technických dílech minulosti. V nepřístupném terénu byl v roce 1859 vybudován úsek tehdejšího jiho-severoněmecké spojovací dráhy (dnes trať 030 Pardubice - Liberec) se čtyřmi tunely o celkové délce 743 metrů. Na soutoku Jizery s Kamenicí, kde se údolí již poněkud rozšiřuje, byla v letech 1921 - 1926 vybudována vodní elektrárna Spálov. Voda k ní je přiváděna 1.300 metrů dlouhým podzemním tunelem, který začíná u jezů pod Bitouchovem na horním okraji území.

Video o terénu na vyhlídce

Krkavčí skála
Video (1:49)
13. 7. 2011

Semily - Štěpánka 30 km

Jedním z návrhů na výlet bylo navštívit známou rozhlednu Štěpánka a tak se 26. července 2011 vydalo 15 nadšenců na cestu ke kamarádce Petře s rodinou. Počasí při odjezdu ze Semil bylo stvořené na výlet, ale po příjezdu do Rejdice se zatažilo a za chvíli začal pršet letní déšť. Při posezení u kávy s domácí bábovkou se čekalo, až se počasí umoudří.

Plánem výletu bylo jít procházkou po silnici z Rejdice do Příchovic na rozhlednu pěšky cca 4 km, ale vzhledem k počasí jsme jeli auty až na parkoviště u chaty Hvězda pod rozhlednou Štěpánka.

Kdo již navštívil rozhlednu Štěpánka, tak dobře zná terén lesní cesty. Pro ty, kteří si sem plánují výlet nebo pro lidi, kteří nemají možnost se na rozhlednu podívat vzhledem k zdravotnímu stavu nebo bydlí příliš daleko, zveřejňujeme několik fotografií a video z výletu.

[Výlet na rozhlednu Štěpánka](#)
Video (7:15) Hudba: VHPProfi

Bezbariérovost

O výletu na rozhlednu Štěpánka se určitě nedá psát jako o bezbariérovém výletu pro vozíčkáře a rodiče s kočárky. Lesní cesta je hodně kamenitá se stoupáním, kořeny stromů jsou prorostlé do cesty a celková cesta se mění dle ročního období. Tento terén je možné zdolat pouze za pomoci tří spolupracujících - zkušených lidí na jeden mechanický vozík. Záleží však i na váze vozíčkáře, kdy při těžší váze vozíčkáře bude potřeba čtyř lidí. **Rozhledna:** Tak sem se opravdu ani za pomoci našich zdatných pomocníků vozíčkář nedostal. Přístup k rozhledně je kamenitý a v rozhledně jsou točící schody do dvou pater s úzkým ochozem jen pro chodící lidi. **Doporučení pro vozíčkáře s doprovodem:** Každý návštěvník rozhledny Štěpánka v Jizerských horách by měl dle svého rozumu a schopností zhodnotit svou fyzickou sílu v členitém terénu proměnlivé přírody.

Vydali jsme se 11. 8. 2011 za kamarády na tábor BABETA v Jesenném, který pořádaly maminky z CPR M.E.D. Od nás ze Zrnka naděje o. s. zde na táboře byli také naši kamarádi. Sluníčko se na nás všechny smálo oproti jiným dnům, kdy pořád prší. Nakoukli jsme do chatky a pochutnali jsme si na výborných špagetách. Poslouchali jsme zážitky a nescházelo ani zapojení v tvořivosti malování a motání náramků z ovčího rouna. Byl to moc pěkně společně prožitý den.

Video (8:04): [Výlet na tábor](#)

TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE "SLUNCE" Klub českých turistů v Semilech
pořádali XXVIII. ročník turistického pochodu „RAČÍ STEZKOU“
Memoriál Jiřího Lukse.

Sobota 13. 8. 2011

Ráno bylo počasí všelijaké a naše malá partička přátel se vydala na pochod. Rozhodli jsme se pro trasu 4 km - různé úkoly. Cestou nám sem tam krapánek přšelo, ale to nikomu z nás neubralo na dobré náladě a pocitu ze společného pochodu.

Bezbariérovost: celá trasa 4 km byla průchodná pro lidi se sníženou pohyblivostí chůze a průjezdná byla i na mechanickém vozíku za pomoci druhé osoby, tak též i pro rodiny s kočárky. El. vozík by celou trasu neprojel vzhledem k jednomu úseku cesty, kde se trasa vrací do Semil.

Video (14:56): [Račí stezkou 2011](#)

Související články + fotografie z předchozích let v Infolistech Zrnka:

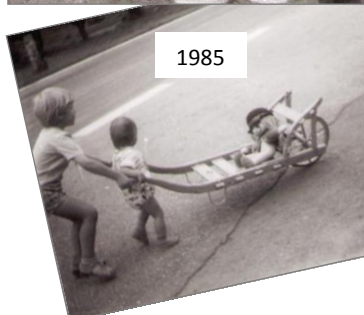
číslo 9. - 10. 2010, str. 5 - 6. [článek Račí stezkou 2010](#)

číslo 4. 2009 str. 6. [článek Račí stezkou 2009](#)

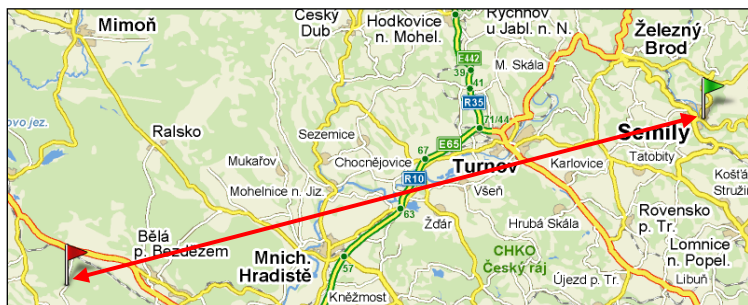
Po účasti na pochodu, který se již stal tradicí v Semilech, byla oslovena paní Bohdana Tichá, aby nám řekla něco o začátcích vzniku pochodu Račí stezkou. V prosincovém vydání Infolistů Zrnka se dočtete, kdy vznikla myšlenka pořádat tento pochod, jak vzniklo pojmenování a další informace. Přečtete i nějakou tu zajímavost z dění předchozích ročníků. Paní Bohdana Tichá nám přinesla několik fotografií, které ji zapůjčila paní Marie Stránská, které zveřejňujeme.

PŘIPRAVUJEME SOUTĚŽ: Oslovujeme turisty z různých ročníků pochodu Račí stezkou, kteří mají černobílé i barevné fotografie z pochodů od roku 1984, které můžete zasílat na e-mail InfolistyZrnka@seznam.cz nebo orel.semily@seznam.cz. Fotografie můžete přinést i osobně po telefonní domluvě na 731 458 883 nebo 481 621 406 do sídla Zrnka naděje o.s. k oskenování nebo zaslat na CD. Z každého ročníku bude vybráno několik fotografií a oceněno dárkem, kde hlavní cenou každého roku bude SKLENĚNÝ RAK ze sklářské dílny o.s. - Glass Lucie. Více informace najdete v rubrice: [SOUTĚŽÍME O CENY](#).

Výlet do končin pod Bezdězem

Lenka V. Asi před pěti roky jsem se při návštěvě podhradí Bezdězu seznámila s panem Vladimírem Kulhavým: [filmografie – herec, režisér](#). Během let jsme zůstali stále v kontaktu, ale vzhledem k pracovní vytíženosti aj. nás obou se opakovaná návštěva u pana Vladimíra uskutečnila až po několika letech dne 16. 8. 2011 při výletu s přáteli z organizace.

Osobní setkání bylo moc příjemné. Pan Vladimír nás provedl areálem bývalého pionýrského tábora několika chatek včetně hájovny „Pankrác“, kde nám vyprávěl zajímavé historky ve spojitosti s celkem areálu.

Zájemci o historii si mohou přečíst na internetových stránkách Bezdězice – Klein Bössig [Báje a pověsti, Ranný středověk, 16. - 20. století, Vzpomínky a paměti, Pamětihodnosti, aj.](#) V seznamu pověstí je příběh „Hajný Gürtler“, který bydlel s rodinou v hájovně „Pankrác“.

Aktuální zprávy Zrnka naděje o.s.

Nový projekt „Jedeme bez bariér“.

V lednovém vydání infolistů jsme čtenáře informovali o záměru sdružení, že se plánujeme vydat do ulic pro zmapování bezbariérovosti. Bohužel několik členů mělo zdravotní potíže s následkem hospitalizace v nemocnici a tak byl program pouze spontánní dle možností. O to víc bylo času na přípravu nového projektu, který začíná 2011 a dokončen bude 2013.

Členové občanského sdružení Zrnka naděje si stanovili za cíl zmapovat do jaké míry je město Semily bezbariérové pro vozíčkáře samotné nebo s doprovodem, pro lidi se zdravotním omezením chůze a pro lidi s vadou zraku, slepce, ale i pro rodiny s kočárky. Cílem zmapování vznikne dokument pro širokou veřejnost, který bude umístěn na stránkách. Obsah dokumentu by měl mít přesný a pro lidi potřebný popis, fotografie i video, kde dostanou správné informace, kde je to pro ně bezbariérové nebo do jaké míry je to přístupné či nikoliv.

Zmapování bezbariérovosti v Semilech bude v dokumentu rozděleno na několik částí: Veřejné budovy ve správě města Semily a v soukromém vlastnictví / Zdravotnictví - Poliklinika, lékárny, obvodní nebo odborní lékaři, kteří neprovozují praxi na poliklinice, Nemocnice Semily / Stacionář a školy pro zdravotně postižené / Chodníky, přechody pro chodce, parkoviště pro vozíčkáře / Obchody a umístění funkčních zvonků pro vozíčkáře / Cestovní ruch - ubytování, restaurace, kulturní vyžití aj.

Jak vše bude probíhat?

V měsíci říjen proběhne první schůzka členů pracovní skupiny pro zmapování, která se bude sházet dle harmonogramu až do ukončení projektu „Jedeme bez bariér“. Písemně budou průběžně osloveni o povolení natočit video a nafotit jejich prostory: vlastníci - správci veřejných nemovitostí a komunikací v Semilech.

Prvním objektem bude Městský úřad Semily a radnice. Žádost již byla zaslána a nyní očekáváme písemnou odpověď. Následovat budou nemovitosti města Semily, které jsou ve správě příspěvkových organizací atd. Veřejné budovy, které budou zmapovány o bezbariérovosti, obdrží zprávu, v které bude uvedeno, že je vše v pořádku nebo jaké jsou nedostatky. Budeme požadovat odpověď od vlastníka - správce, zda zajistí bezbariérovost dle svých možností, z jiných zdrojů nebo ne.

Jaké budou finanční náklady?

Nový projekt „Jedeme bez bariér“ nebude finančně drahý, protože je součástí Sociálně terapeutického programu, který je částečně zajištěn z finančních zdrojů sdružení a od sponzorů. Členy pracovní skupiny jsou dobrovolníci, kteří pomáhají bez nároku na honorář, a v první řadě jim jde o to, aby lidé se zdravotním postižením měli možnost se dostat do veřejných budov ve městě Semily, kde pro ně bude zajištěno vše potřebné.

Finanční náklady budou pouze skrz technické vybavení, které momentálně shází a je nutné k novému projektu. Žádost o finanční podporu již byla odeslána a očekáváme odpověď.

V dalším vydání infolistů se dočtete nové informace, ale i to jaká budoucnost čeká dům čp. 191 v Jílovské ulici, kde je sídlo o. s. a kde probíhá sociálně terapeutický program.

Občanské sdružení vešlo v podvědomí našeho regionu, ale i jinde, kde svým programem oslovuje neohraničenou veřejnost.

Činnost nevýdělečných nestátních organizací (NNO) patří ke slušné společnosti. Prostředky do ní vynaložené se nám vrátí nejen ve formě osobního uspokojení, ale i spokojenějšího života naší společnosti. Prostředky od sponzorů a dárců jsou používány na veřejně prospěšné činnosti v souladu se stanovami.

SPONZOŘI informace

Související články + fotografie o předchozích ročnících pochodu

<http://zrnkonadeje.webnode.cz/kridla-bez-barier/>

- archiv 2010 Infolisty Zrnka č. 9.-10., str. 7., II.ročník, 21.8.2010

- archiv 2009 Infolisty Zrnka č. 4., str. 7. - 8., I.ročník, 22.9.2009

- archiv 2008 0.ročník, 23.8.2008

Pochod s Bobinou až na Kozákov „KŘÍDLA“

Pořádali jsme dne 20. 8. 2011, III. ročník pochodu "S Bobinou až na Kozákov". Letos na téma "KŘÍDLA", která pro nás v občanském sdružení Zrnko naděje nesou symbol pomyslného bezbariérového přeletu ve více směrech současného světa, v kterém žijeme.

Po deváté hodině se vydal okřídlený průvod z Jílovecké ulice směr Kozákov. Počasí se vydařilo a tak se nám šlo dobře. Prošli jsme městem Semily, přes most, kde protéká řeka Jizera, okolo vlakového nádraží, na křižovatce v Bačově byla zastávka na občerstvení a potom jsme pokračovali na vedlejší silnici. Výstup nám trval přes tři hodiny a už nás vítal Kozákov. Cestu domů jsme šli tradičně druhou stranou po silnici na Zahoří a v Chuchelně byla závěrečná zastávka na občerstvení před návratem do Semil, který byl po 19 hodině.

[S Bobinou až na Kozákov „KŘÍDLA“](#)

Video (3:11) Křídla upoutala pozornost nejdříve řidiče, turisty i cyklisty, kteří nám mávali na cestu.

Hudba: MessJah

Účast na pochodu je projevem podpory všech lidí bez rozdílu hendikepu, kteří chtějí prožít své životy v rodinném zázemí v komunitě lidí, kteří jim pomáhají v běžném životě a nechtějí zbytek života prožít v různých zařízeních, až zde jejich rodiče nebudou.

Předposlední víkend v srpnu je tradiční k pořádání dvoudenní akce, kdy v sobotu se šel III. ročník pochodu a v neděli 21. 8. 2011 byl maskární bál s tvořivostí zúčastněných, kde nescházela loutková pohádka. Letos se maskární bál nekonal na zahradě sdružení, ale přes silnici v sousedící roubence se zahrádkou (CPR M.E.D.).

[Maskární v roubence](#)

Video (7:45)

Příjemně prožité

odpoledne přátel + hudba

Loučení s létem 2011 se Zrnkem naděje

Již druhým rokem se loučíme s létem při pořádání šachového turnaje, který se letos konal v posledním víkendu prázdnin dne 27. 8. 2011 na zahradě „U Slimáka“. Během turnaje začalo pršet a tak se veškeré dění přesunulo do sklářské dílny v domě.

[Loučení s létem 2011 se Zrnkem naděje „Šachový turnaj“](#)

Video (6:10) Po úvodních slovech pokračuje video s písničkou od skupiny SKA'N'Daal <http://www.skandaal.cz/>

Zlatavě MEDOVÉ léto.

V měsíci červnu jsme nabídli tak jako loni program ekologické výchovy pro MŠ a ZŠ „O sluníčku“ - hledali jsme s dětmi propojené souvislosti tohoto základního zdroje (a žáci si vyzkoušeli i solární energii – na hračkách).

Letošní léto bylo a je ve znamení kampaně **K přírodě blíže a častěji** – podpořené MŽP (více na <http://nazeleno.webnode.com/>)

Nespočet výtvarných dílniček nejenom u nás v kraji (Louny Dobrodění, Loutkářská Chrudim, Permalot atd.), kde společně hledáme mimo jiné na takovém FOTO testu :*Co je normální a co je přirozené?* -např. dítě u obrazovky PC, v autosedačce či hrající si ve větvích stromu?

Prázdninový provoz v dřevěnce i náš rodinný tábor v Jesenném bylo praktické naplnění výzev v kampani. Celé léto jsme nabízeli dva dny v týdnu provoz v zelené dřevěnce v Jílovecké (králíci, hrátky s vodou, pískoviště, zázemí chaloupky, v dešti šnečí závody aj. Potěšilo nás, že jsme se občas stali i turistickým cílem hlavně rodin s dětmi, měli jsme docela dost návštěv i mimo semilských.

Náš projekt M.E.D.věd (oživení památkové chráněné roubenky) byl velmi mile přijat v Brně na letním semináři jihomoravské Mrkvičky (ekologicky zaměřené MŠ). Paní učitelky taky otevřeně přijaly i vcelku náročnou lekci (o matematice, umění , kráse... Květ - svět).

Více <http://kvet-svet.webnode.cz/news/prezentace-kvet-svet/>

Dalším prázdninovým potěšením bylo navázání spolupráce s NNO Permakultura.cz a samozřejmě prohlubující spolupráce se Zrnkem naděje. Někteří se aktivně účastnili akcí („les na vozíku“, Křídla- pochod na Kozákov, Maškarní) - každé společné setkání a zážitek naplňuje. Pomáhá nalézt člověku radost z úplně obyčejných věcí , jako je společný výlet, bláznivý nápad či sdílení starostí i radostí....

Tábor v Jesenném se konal již poněkolkáté, ale vždy na nás (i na známých místech) čekají nové (i adrenalinové zážitky - letos se mi zapsal do paměti maskovaný pochod mezi řádky vysoké kukuřice s houfem dětí, ukrývali jsme se před docela rozzuřenými býky na pastvě....) I přes deštivé počasí jsme si užili koupání v Jesenném, lesní svatojánské stezky „odvahy“, tatínkovskou kuchyni Jirky i milé návštěvy ve čtvrtek. Údolí Kamenice jsou ty kouty divočiny, které vás zasáhnou přímo do srdce.

Zaří jsme zahájili nejenom medvědí školu (odpolední kroužek pro děti), ale taky novým programem. EV: *Neplač, muchomůrko, neboli jsou nejdle houby „na houby“?* Programy ekologické výchovy jsou podpořeny z grantového programu Libereckého kraje a Města Semily.

Týden mobility jsme „rozjeli“ nedělní rodinnou dílničkou Recycle - vehicle, pouliční akcí Jedem s MEDem a spoluprací s ZWŠ na cyklojízdě 22. 9. 2011 v Den bez aut.

V mateřském centru v Tyršova ulici pokračuje pravidelný dopolední program (cvičení, hry s dětmi, jazyky) i cyklem zajímavých přednášek v rámci projektu DOMa podpořeného MPSV.

V říjnu si připomeneme Mezinárodní den zvířat (a jejich patrona sv.Františka) akcí ve spolupráci se psím salonem MaX (paní D.Jakubů) – pondělním odpolednem 3.10. plným zvířátek a zasvěcených rad, jak o své mazlíčky pečovat. V době zlatavého podzimu se vypravíme na několik výtvarných workshopů přímo do terénu (závisí dost na počasí - info 776 077 186). Podzimní příroda jako pARTner - inspirací land-artem, barvami, tvary plodů podzimu. I my dospělí občas potřebujeme relax a načerpání sil právě v přírodě... Děti jsou v hromadě spadlého listí jako doma....

Evropský den bez aut 22. 9. 2011

V letošním roce se i v našem městě Semily připomněl Evropský den bez aut, v rámci Týdne mobility. Dopolední cyklojízdu zorganizovala ZWŠ Semily s cílem předat veřejně zástupcům města výsledky dotazníkového šetření v rámci projektu "Bezpečné cesty do škol" podpořeném Nadací Partnerství. Cyklojízdu podpořili i žáci ZŠ I.Olbrachta.

[Evropský den bez aut](#)

Video (5:42)

[Hudba: VHProfi](#)

Spoluorganizátory dopoledne na náměstí byly i neziskové organizace Zrnko naděje (která se mimo jiné snaží zmapovat bezbariérovost města) a Centrum pro rodinu M.E.D., které v rámci projektu SladímeMEDem (podpořeném Nadací VIA) "ladí" dopravní řešení ve městě. Nepřímo (neoficiálně, ale personálně) akci podpořila i Dopravní komise Města Semily: členové T.Kuncíř, Š.Bažantová a L.Hřibová. Vděčné publikum vytvořily děti z MŠ Luční a třídy ZWŠ. V rámci programu byla také vyhlášena "soutěž" [O největší semilskou dopravní absurditu.](#)

Životní styl většinové společnosti na počátku 3. tisíciletí neumožňuje v raném dětství (zvláště ve městech) naplnit fyziologické i psychologické potřeby bezprostředního kontaktu s přirozeným prostředím (přírodou). **Nakolik je přirozené to, co je dnes normální?** (hodiny denně v autosedačce, u obrazovky atd.). Chybí povědomí o nezastupitelné roli přirozeného prostředí pro psychomotorický rozvoj dítěte. Zabývat se ve hře živou i neživou přírodou patří k **základním potřebám dítěte**, podobně jako jídlo, spánek, láska a péče. Zelené plochy na sídlištích patří více pejskařům než malým dětem, nebezpečí dopravy zahání děti ve městech do oplocených certifikovaných dětských klíček s ne příliš různorodým přírodním prostředím.

Semily jsou město s překrásnou a vzdáleností dostupnou přírodou, využijme zlatě medový podzim ke hrám a výletům přímo v lese, v přírodě..

PaedDr. Lenka Hřibová

Propinkejte se na Velehrad

Začátkem června se Orlové ze Semil stali pořadateli základního kola soutěže "Propinkejte se na Velehrad". Akce se pořádala v restauraci "Slunce" v Benešově u Semil. Soutěžila zde družstva, kde jejich hráči sehráli každý s každým zápas. Boj to byl opravdu velmi vyrovnaný a Orelské družstvo jen těsně zvítězilo nad družstvy z Benešova a získalo tak postup do celostátního finále.

Odpoledne 18. 6. 2011 Orlové ze Semil pořádali kvalifikační kolo soutěže ve fotbalových dovednostech na vrcholu Kozákova v rámci akce "Festival her na Kozákově". Přes nepříznivé počasí se zúčastnily děti z různých míst, aby vyzkoušely svoji šikovnost v práci s míčem. Několik desítek dětí si tak vysoutěžilo i drobné odměny a diplom. Pokračováním této soutěže bylo finálové kolo, které proběhlo v rámci "Dnů lidí dobré vůle" na Velehradě 4. 7. 2011.

Na stejném místě mělo proběhnout i finále turnaje "Propinkejte se na Velehrad". Z důvodů špatného počasí dnů předcházejících však na poslední chvíli bylo nutné akci přeložit do tělocvičny v Uherském Hradišti. Semilští orlové bohužel odjeli s družstvem oslabeným o nejlepšího hráče a jako jediní z finalistů z celé republiky měli v družstvu jednoho žáka. Je tedy jisté, že se nemohli dostat mezi nejlepší, ale není nejdůležitější vyhrát, ale zúčastnit se a prožít s ostatními pěkné chvíle. Na Velehradě se naši členové sešli i s různými slavnými osobnostmi. Na jevišti třeba bubnovali vedle účastníka dřívější Superstar Petra Bendehe a jeho syna. Poslechli si a získali fotografii a podpis nynější účastnice této soutěže Konvičkové, vyfotili se s Nesvadbou a dokonce i s prezidentovou manželkou Livií Klausovou. Zážitků bylo prostě plno. Následující den se sešli s dalšími členy Orla z jiných jednot u hrobu jednoho ze zakladatelů a pak společně s prapory odešli na poutní mši svatou.

Setkáním orlů z celé republiky byla i orelská pouť na Hostýně. V sobotu 20. 8. 2011 byl při ní na programu i "Běh k Božímu hrobu", kde se nám podařilo dostat na stupně vítězů dokonce ve třech kategoriích: v žácích, žákových a ženách. Vyhlášení proběhlo večer před zpíváním na schodech. Další den se pak jeden z Orlů ze Semil stal jedním z organizátorů a dělal vše pro zdárný průběh dalších akcí. Nejdůležitější z celého dne bylo setkání Orlů při mši svaté a následné shromáždění a závěrečná křížová cesta.

Dne 27. srpna se děti zúčastnili "Dětského odpoledne" na Spálově, kde byla hromada soutěží a také možnost se libovolně dlouho pohoupat na houpačce. Pěší cesta domů byla dobře načasovaná, protože pak hned začalo pršet. Následovalo "Loučení s létem" v Záhoří, které bylo na téma zimní olympiády, takže se lyžovalo, bruslilo, hrál hokej, střílelo...

Poslední akcí v září byla atletika na hřišti, které se zúčastnili členové dvou Orelských jednot - Semily a Turnov a členové Zrnka naděje.

Prvního října bude turnaj ve stolním tenise družstev a 8. 10. 2011 poslední letošní atletika v Semilech.

Bohdana Tichá, starostka orelské jednoty Semily

NAPSÁNO ŽIVOTEM – Kdo a jak ošetří bolavé zuby zdravotně postiženým lidem?

Nahlédneme do zdravotnictví - stomatologie, která mám, poskytuje ošetření zubů a jaké možnosti nabízí zdravotnictví pro šetrné ošetření lidí, kteří vzhledem k svému zdravotnímu postižení nedokážou spolupracovat s lékařem. Životní příběh bude vyprávět Lenka Vanclová maminka dospělé dcery (22 let DMO) ze Semil. Jejich příběh se odehrál zajisté s podobným dějem i v mnoha rodinách s podobným osudem nebo právě nyní probíhá i jinde, tak jako u nich doma.

Když byla Lucinka malá, tak jsem často slýchala: „Malé děti malé starosti a velké děti velké starosti“. Vždy jsem se nad tím usmívala, ale musím dát za pravdu, že střet reality života je pravdivý v každém slově. To mě dají určitě za pravdu rodiče dětí zdravých natož, pokud je jejich dítě zdravotně postižené, kde opravdu velké starosti přicházejí v dospělosti v zajištění různých potřebných pomůcek a věcí pro běžný život, ale i pro zajištění všech odborných lékařů atd.

První návštěvu s Lucinkou u zubaře jsme podstoupili asi ve čtyřech letech při lázeňském pobytu v Železnici. Vše na poprvé proběhlo dobře, ale potom během let následovali další preventivní kontroly, kde bylo i vrtání, trhání prvních zoubků a tam nastal problém velkého křiku a vzpírání. Z vyprávění některých rodičů znám, že tyhle muka prožitku se svým dítětem prožívají stejně a tak jsem z pohledu rodiče musela přijmout skutečnost, že jiná cesta není. Druhé zuby však začali růst křivě a nezbylo nic jiného než navštívit odborníka v Semilech, kde jsou schody a tak jsem musela Lucku nosit. Počátečním krokem bylo vytržení dvou zdravých předních zubů pod narkosou v Jilemnici, kde také není bezbariérový přístup - schody. Po zahojení proběhl otisk zubů pro zhotovení rovnátka. Byl to velký křik, boj mezi lékařem a Luckou, kde jsem pomáhala sestřičce, abychom to zvládli. Při další návštěvě jsme si šli pro rovnátka, ale jakákoliv možnost je ozkoušet byla marná. Křik mého dítěte, který přecházel, až k hysterickému vzpírání na mém klíně přiměl lékaře ke slovům: „Tady máte rovnátka a doma se je pokuste nasadit“. Po dlouhém přemlouvání se mě doma rovnátka podařilo nasadit, ale vůbec nedržela. Zavolala jsem lékaři, ale ten odpověděl: „Musíte si poradit“. Byla jsem bezradná a po úvaze padlo rozhodnutí, že holt bude mít Lúca křivé zuby, když nedokáže spolupracovat. To se však nelíbilo logopedce v semilském stacionáři, který Lucka navštěvovala a stále trvala na rovnátkách. Během rozhovoru jsem ji řekla, že Lucka nespolupracuje a rovnátka nebudou. V tento moment jsem byla asi v očích této odbornice na rozvoj řeči nejhorší matka na světě. Časem se Lúca naučila dobře mluvit i bez rovnátek, a kdo ji zná, tak může potvrdit, že mluví dobře a zvládá i výslovnost slov anglického jazyka pro začátečníky.

Lucka byla přes týden klientem Jedličkova ústavu v Liberci od září 2000 - leden 2008, kde jsou povinné preventivní prohlídky u odborných lékařů, které si zajišťují rodiče, nebo některé zajišťuje i ústav. Preventivní prohlídky u zubaře v Liberci probíhají v rámci školy, tak jako to je i jinde. U těchto prohlídek mohou být i rodiče a tak jsem se jich účastnila také. Panický strach ze zubaře byl stále, ale poslední ošetření Lucky v roce 2008, kdy jí bylo 17 let, byl pro nás obě nezapomenutelným zážitkem, na který se dá těžko zapomenout i s odstupem času. Od vstupu do ordinace začal velký pláč, lékařka si nasadila ochranný železný prs, který chrání zubaře před pokousání pacientem. Sestřička držela hlavu a já jsem Lucce držela ruce, hlídala nohy a bylo mě všelijak. Hlavou se mě honilo „Zakřič, tak už dost“, ale zároveň tam probíhalo „Když to řekneš, tak ji nikdo jiný jiným způsobem zub stejně nevyvrtá“. Dusivý křik přestal, když vrtačka zajela do nervu a Lúca strnula bolestí. V ten moment jsem si vybavila, jaké to bylo, když mě zubař vrtal a já si radši řekla o injekci na umrtvení a chudák Lúca tady leží v převaze tří lidí a musí to vytrpět bez anestetik. Hlavou se mě opět honilo „To snad není možné, co se tady odehrává a já jim v tom ještě pomáhám. Musí předci existovat i jiný způsob než tenhle, který připomíná středověk, kdy se ošetřovali zuby lidem bez podání anestetik“. Čas zase utíkal dál, kde jsme poctivě čistili zoubky, ale stále ve vzduchu bylo, že nás jednoho dne nemine návštěva u zubaře.

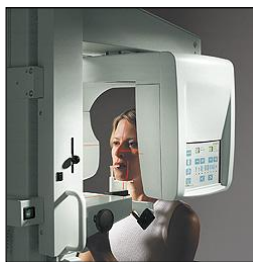
U nás v Zrnku naděje během programu si vyprávíme své zážitky a zkušenosti ze života, kde se povídá i o zdravotnictví, sociální oblasti atd. Od Petry, která má stejný problém u Péti skrz zubaře, jsem se dozvěděla, že slyšela o klinice v Hradci Králové, kde je možné pacienta se zdravotním postižením ošetřit i pod narkosou. Sice však zatím toto ošetření zubů ještě s Péťou nepodstoupili a tak neví, co vše je potřeba. Sehnala nám telefonní číslo, abych si to tam domluvila.

V polovině června 2011 jsem zavolala na kliniku do Hradce Králové, kde jsem vysvětlila náš problém a termín na vyšetření byl stanoven na 20. července. Několik týdnů čekání naplňoval pocit naděje: „Konečně bude mít Lúca opravené zuby a to bezbolestně pod narkosou“.

Po příjezdu nás sestřička poslala na RTG zubů (fotografie z internetu). Pacient musí mít bradu na podložce a TRG se točí okolo hlavy a snímkuje. Tady se nám bohužel nepodařilo zhotovit dobrý snímek, protože Lúca neokáže udržet tělo a hlavu v klidu bez mluvení.

Tak jsem vysvětlila, jak jsem získala telefonní číslo atd. a vůbec jsem nehánila proč se mě na to ptá. Jezdíme roky po různých odborných lékařích i na klinikách v republice a nikdy se mě nikdo na nic takového neptal. Dozvěděla jsem se o jejich plném operačním programu, jak je obtížné ubytování pro doprovod pacienta jako je moje dcera a že by pro nás bylo nejisté, kdy by se Lúca dostala na operační sál, protože tyto pacienty (těžce zdravotně postižené) i když už mají termín na zákrok tak 2 - 3 x přeobjednají z důvodu akutních případů. Stále jsem tam jako opařená, jen poslouchala a naděje na ošetření zubů, s kterou jsme přijeli do HK, byla v momentě fuč. Dozvěděla jsem se, že u takto zdravotně postižených lidí, kteří nedokážou spolupracovat se zubařem, čeká osud, že jednoho dne budou bez zubů. Zub, který potřebuje na ošetření několik návštěv, se v takovýchto případech ihned trhá pod narkosou a tak ať se připravím na to, že mé dítě bude brzo bez zubů, protože nedokáže spolupracovat a narkosa se vzhledem k zdravotnímu ohrožení pacienta nesmí používat často za sebou. Ve zprávě bylo napsáno, že matka si sama zajistí ošetření ve svém okolí bydliště, přiložen byl i rozmazaný snímek zubů. Zeptala jsem se, zda vědí o stomatologii v našem okolí, kam bych mohla svou dceru objednat, a zda mají telefonní kontakt. Bylo mě doporučeno, ať se obrátím na Liberec, že tam musí existovat stejné pracoviště, ale telefonní číslo neznají, že si to musím zjistit sama. Cestou domů jsme s mým tatínkem nadávali na současné zdravotnictví, že to snad není ani pravda co se děje a kdo teda ošetří zuby Lucce, když nám ani zde nedali kontakt na koho se obrátit.

Stále mě vrtalo hlavou, že nás v HK neošetřili. Zavolala jsem známé, která také často jezdí po různých doktorech, a dozvěděla jsem se, že nyní HK nebere mimo spádové obce, došlo k rozdělení na kraje. Ponechávají si pouze dlouhodobě evidované pacienty a nové nechtějí moc přijímat. Zdravotní pojišťovna jim už ošetření nových pacientů nechce moc proplácet, tak jako to bylo dřív. Jen jsem si říkala, že při objednání to sestra musela vědět a stejně nás objednala. Nebo snad sestra, která objednává pacienty, tuto informaci nemá? Nebo to bude tím, že tomu osobně vůbec nerozumím, jak to dnes ve zdravotnictví funguje?

Lucce jsem vysvětlila, že si v ordinaci budeme jen s panem doktorem povídat. Vše probíhalo v klidu do momentu, než se lékař chtěl podívat na zoubky. Ještě, že s námi jel můj tatínek, který si ji vzal do čekárny a mě pan doktor vysvětlil co a jak. Během rozhovoru proběhlo mé rozčarování se střetem reality nad současným zdravotnictvím.

Místo domluvy termínu na ošetření jsem dostala otázky, jak jsem se dozvěděla o klinice v HK a proč jsme přijeli sem.

Po příjezdu domů jsem sedla k internetu a hledala lékaře, který ošetřují mé dospělé dceři zuby pod narkosou. Do vyhledávače jsem zadala Liberec nemocnice a přes telefonní kontakt ústředny jsem se dovolala na čelistní chirurgii. Vysvětlila jsem náš problém a sestřička mě řekla, že tam jsou v úterý a ve čtvrtek a že můžeme přijet. Následující týden se jelo do LB, kde jsem v ordinaci paní doktorce vysvětlila Lucky problém a že už některé dny jí musím dávat Ibalgin, protože ji jeden zub pobolívá. Mladá lékařka i sestřička zaujaly v rozhovoru s Luckou kamarádský přístup a ta si bez křiku nechala částečně překontrolovat zoubky. Však volný termín na ošetření zubů pod narkosou byl až 20. ledna 2012 (za 6 měsíců). Dostala jsem i pokyny co vše musím zařídit před zákrokem (předoperační vyšetření) a pokud by měla Lucka bolesti, tak mám zavolat, že občas někdo onemocní a mohli by nás vzít i dřív.

Jedno z nutných vyšetření bylo i zajistit rozbor krve vzhledem k rodinné diagnóze, kde je prokázán trombofilní stav, F V Leiden s vysokou aktivitou VIII. Nedalo se nic dělat a tak jsem po příjezdu domů z LB opět volala do Fakultní nemocnice v HK, ale teď na oddělení hematologie. Nebudu ani komentovat první část telefonního rozhovoru s lékařem, ale po vysvětlení, proč tento rozbor krve potřebujeme, byl výsledek takový: „Tak tady za 14 dní přijďte“. Do HK jsme přijeli ráno před 8 hodinu, kde v čekárně hematologie ještě nebylo moc lidí. Nahlásila jsem nás v přijímací kanceláři a zašla jsem do automatu koupit lístek na poplatek 30,-Kč. Jen jsme s Lúcou a mým tatínkem sledovali postupný příhod lidí, kteří se ve frontě po nás hromadili v přijímací kanceláři. Jedna nemocná paní ve frontě omdlela, ale sestřička a lidi jí hned pomohli. Asi po dvou hodinách si nás všimla sestra, která dělá odběry krve, že berou lidi, kteří přišli po nás a my zde stále čekáme a tak nás poslala do ordinace k lékaři. Zde jsem opět vysvětlovala, proč rozbor na Leiden potřebujeme a že bez tohoto vyšetření nás nevezmou na ošetření zubů pod narkosu. Pan doktor byl moc fajn, o všem jsme si popovídali a poslal nás na odběr krve, a že do 14 dní pošle výsledek.

Lucka už začala mít bolesti zubu skoro po každém jídle a nezbylo nic jiného než začít brát Ibalgin častěji. Její jídelníček se během pár dní začal hodně omezovat, protože měla strach, že když začne něco jíst a pít, tak ji to bude bolet. Vzala jsem telefon a zavolala do LB, zda se náhodou neuvolnilo místo a vysvětlila jsem i v jakém stavu se nachází moje dcera. Pan doktor, s kterým jsem mluvila, řekl, že zatím se nic neuvolnilo a ať bereme Ibalgin dál a že ať si nechám ještě na bolest předepsat Algifen. Po týdnu jsem ráno v 9 hodin volala opět do LB a chtěla jsem mluvit přímo s lékařkou, která Lúcu vyšetřovala. Bohužel nebyla na ambulanci, ale po několika telefonních přepojeních jsem ji sehnala. Vysvětlila jsem jí, že už Lucka bere denně 2 - 3 Ibalginy, kde mezitím střídám Algifen, protože už to moc nezabírá. Řekla jsem jí i to, že nám však ještě nepřišel výsledek krve z HK. Odpověděla mě, že se koukne do operačního programu a že okolo 13 hodiny zavolá. Čekání na telefon bylo dlouhé, kdy jsem stále sledovala hodiny. Konečně zazvonil telefon a lékařka mě řekla, že Lucku vezmou 16. září 2011 (za 11 dní od tohoto rozhovoru). Musím však stihnout zajistit veškeré předoperační vyšetření a ať ještě ve čtvrtek před zákrokem zavolám, zda už mám výsledek krve z HK. Hlavou mě proběhlo: „To se musí stihnout, je volné místo a kdo ví, kdy se zase uvolnil nový termín“.

Zašla jsem k obvodnímu lékaři, kde jsem vysvětlila naši situaci (zde není bezbariérový přístup - shody). Sestřička zajistila odběr krve u nás doma a dostala jsem telefonní číslo, ať se domluví v Semilské nemocnici na předoperačním vyšetření, kde je bezbariérový přístup. Vše se zvládlo a dva dny před nástupem do LB, přišel i výsledek z HK, kde se potvrdila dědičná diagnóza krve. Zavolala jsem na čelistní chirurgii do LB, abych potvrdila, že máme všechna vyšetření.

Ráno 16. září v 6:30 se jelo do LB o něco dřív, abychom měli nějakou časovou rezervu, protože mám zkušenosti jak to je na našich silnicích. V Turnově byla objížďka se semaforem (15 min čekání) a v Liberci na křižovatce (šaldák) neuvěřitelná fronta aut. Pár metrů od nemocnice bylo volné místo pro vozičkáře a jediné co nás uklidňovalo, bylo, že i tak to musíme do 8:00 stihnout. 10 min před osmou jsme byli v čekárně čelistní chirurgie, kde jsem sestřičce předala veškeré výsledky s podepsaným formulářem. Na dnešní den k zákroku pod narkosou jsme byli objednáni 3 a Lúca byla až poslední. Dle pokynu ve formuláři, kde je napsáno, že musí být zajištěni dva lidi, jako doprovod u těžce zdravotně postiženého pacienta jsem požádala mého tatínka, který už je v důchodu. Čekání bylo opravdu dlouhé, Lúca měla strach, neustále plakala. S tatínkem jsme se střídali a jezdili v prostorech budovy, ale i venku, protože se pláč rozléhal po chodbách oddělení. Po 11 hodině ke mně přišla anestezioložka s formulářem k podpisu o zákroku, a že až se probudí druhý pacient, tak už půjdeme na řadu. Do ordinace jsem vstoupila s Luckou, která plakala a neustále opakovala, že se bojí. Snažila jsem se jí uklidnit a za pomoci sestřiček jsme jí položili na polohovací zubní křeslo. Mohla jsem zde zůstat i při zavedení narkosy do žíly, kde jsem na ni stále mluvila, uklidňovala a pomáhala s asistencí, než usne. Bylo 11:35, když jsem odcházela z ordinace do čekárny. Sedla jsem si vedle tatky a do prázdného vozu jsem položila Lucčiny boty. Tenhle zvláštní pocit při čekání než se vrátí z operačního sálu, už jsme zažili i na jiných odděleních. Jen čekáte, chodíte po chodbách nemocnice a koukáte na prázdný vozík.

Za dvě a půl hodiny se otevřeli dveře ordinace a sestřička nám řekla, že pojedeme na pokoj, kde se dospí z narkosy. Přendali spící Lucku z křesla na lehátko a z ambulance se jelo na oddělení do postele, kde měla ležet až do 15:30 než se úplně probere a pak můžeme odjet domů.

V rozhovoru od lékařky jsem se dozvěděla, že zákrok trval déle, než předpokládali. Ultrazvukem odstranila zubní kámen, na dvou zubech opravila kaz a nutné bylo vytrhnout 9 zubů. Bylo nám vysvětleno, že vytržené zuby by potřebovali víc jak jednu návštěvu na ošetření a vzhledem k tomu, že Lucka nezvládne spolupracovat s lékařem při běžném postupu, tak musel být zákrok proveden v takovém rozsahu. Hlavou mě proběhlo: „no to je teda dost zubů najednou vytrhnout a chudák Lúca až se probudí, tak to jí teda bude hodně bolet“. Zeptala jsem se lékařky, zda by si Lucku vzala do evidence pacientů, když nedokáže spolupracovat se zubařem. Odpověď byla, že čelistní chirurgie řeší pouze případy, které se běžně nedělají v ambulanci stomatology a že si pacienty nevedou v evidenci jako běžný zubař. Proto si mám sehnat zubaře, který si Lucku vezme do evidence pro preventivní kontroly a ošetření. Pokud by byl nějaký problém tak samozřejmě můžeme přijet, ale ošetření pod narkosou se doporučuje až po dvou letech.

Cestou z LB jsme byli všichni šťastní, že to Lucka zvládla a za pár dní až se vše zahojí, tak to bude zase dobré. Doma si vzala prášek na bolest a zůstala už ležet v postýlce až do rána. Dalo by se říct, že po tak velkém zákroku byla v rámci možnosti docela v pohodě. Ráno však začala mít zimnici, bolesti po vytržených zubech a takhle to trvalo asi pět dní, kdy brala 3x denně Ibalgin. Pak už bolest začala ustupovat a počet prášků za den se snížil. Nyní nás čeká najít si hodného zubaře s bezbariérovým přístupem pro vozičkáře, který si Lucku vezme za pacienta. V Semilech o žádné takové ordinaci nevím a tak budeme hledat jinde. Osobně nevěřím tomu, že by se něco změnilo a Lucka by si nechala dobrovolně preventivně překontrolovat zuby a natož, kdy se mělo vrtat.

K příběhu, který napsal sám život lze pouze zopakovat, co bylo řečeno na začátku. Jejich příběh se odehrál jistě s podobným dějem i v mnoha rodinách s podobným osudem nebo právě nyní probíhá i jinde, tak jako u nich doma. Nejsmutnější na tom je, že si normálně člověk při bolestech zubu může zajít ráno na pohotovost i když se také bojí, co bude, ale zdravotně postižený člověk, který nedokáže spolupracovat se zubařem, musí podstoupit dlouhou cestu, než se dočká ošetření a bude mu pomoheno od bolesti. Možná si říkáte, proč zubař u těchto pacientů v ambulanci nepodá nějaký uklidňující lék, po kterém by pacient byl utlumený, a bylo ho možné ošetřit bez podání narkosy. Odpověď: Běžná stomatologická ordinace není k takovýmto zákrokům vybavená a pro případ vzniku možných komplikací po podání uklidňujících léků se tyto zákroky dělají pouze v nemocnici pod narkosou, kde je zajištěno vybavení a zdravotní odborníci.

!!! INFORMACE S NADĚJÍ PRO MNOHO LIDÍ !!! V televizním pořadu KLÍČ dne 20. září 2011 bylo odvysíláno 5 minut dokumentu [Zubní ordinace](#), kde se dozvíte jakým způsobem je možné bezbolestně a nestresujícím způsobem ošetřovat pacienty s mentálním postižením či nějakým zdravotním rizikem.

Občanské sdružení Spokojený domov

Sídlo: Veselá č. p. 159, 295 01 Mnichovo Hradiště, IČ: 26676281, reg. MVČR č. j. VS/1-1/58 449/04-R

Kontaktní místa:

Jana Švermy 378, 295 01 Mnichovo Hradiště

Palackého 1327, 293 01 Mladá Boleslav

Jinolice 39, 506 01 Jinolice

e-mail: sekretariat@spokojeny-domov.cz, www.spokojeny-domov.cz

mobil: 774 423 414

Tisková zpráva 09/2011

Mnichovo Hradiště, 7. září 2011

Filmového festivalu o stáří se zúčastní i lidé s dětskou mozkovou obrnou

Občanské sdružení DMO Pobyt, které pořádá pobytové zájezdy pro dospělé lidi s dětskou mozkovou obrnou (DMO), se rozhodlo zúčastnit festivalu Moudrost stáří na plátně. Ten se uskuteční ve dnech 7. a 8. října v Kině Mnichovo Hradiště a kromě projekce českých i zahraničních filmů o stáří a stárnutí nabídne i doprovodný program se zajímavými hosty.

DMO Pobyt budou mít ve foyer kina stánek, ve kterém představí své služby a přiblíží problematiku DMO veřejnosti. „Protože řada našich klientů je na vozíku, důležitý je pro nás bezbariérový přístup, který je v případě mnichovohradištského kina bezproblémový,“ říká předsedkyně sdružení DMO Pobyt Kateřina Maxová

A proč se zástupci sdružení rozhodli navštívit festival? „Máme k tomu hned několik důvodů. Zdravotní postižení a stáří spolu často souvisí, velmi nás zajímají osudy seniorů a myslíme, že si s nimi máme co říct. Těšíme se na promítané filmy i na setkání se zajímavými lidmi. Navíc nás pojí dlouholetá spolupráce s pořadatelem festivalu, kterým je Občanské sdružení Spokojený domov,“ vysvětluje Kateřina Maxová. Právě Občanské sdružení Spokojený domov poskytuje péči v domácnostech jak seniorů, tak zdravotně postižených. Slova Kateřiny Maxové potvrzuje i pracovník Spokojeného domova Petr Novák: „Velmi nás těší, že se občanské sdružení DMO Pobyt rozhodlo zúčastnit našeho festivalu. Zatímco promítané filmy propojují svět mladých a starých, účastníci s DMO přiblíží světy zdravých lidí a osob se zdravotním postižením,“ vysvětluje Novák.

Filmový festival Moudrost stáří na plátně

7. – 8. října 2011, Kino Mnichovo Hradiště

- 90letý bača pohledem oka umělce
- péče rodiny o nemocnou babičku
- sexualita ve stáří
- uživatel pečovatelské služby ve dvojroli
- létající starík v domku na balóncích

...to vše a mnoho dalšího
na filmovém plátně

Bohatý doprovodný program:

- Švejk, Božena Němcová a další postavy ve filmových kostýmech
- zajímaví hosté z řad známých herců a dalších osobností
- hlídání dětí a doprovodný program pro děti

VÝTĚZEK Z FESTIVALU BUDE ZDOVNÁSOBEN DÍKY NADACI DIVOKÉ HUSY A VĚNOVÁN NA PODPORU SOCIÁLNÍCH SLUŽEB POSKYTOVANÝCH OBČANSKÝM SDRUŽENÍM SPOKOJENÝ DOMOV.

Podrobnější informace: tel.: 773 635 633, <http://www.spokojeny-domov.cz/festival>

Partneři:

Mediální partneři:

Sdružení DMO Pobyt a Spokojený domov pojí dlouholetá spolupráce. V mnichovohradištském kině se už setkali vloni na podzim na vernisáži výstavy tkaných obrazů a tapisérií Svatoslavy Platošové. Foto: Petr Novák.

Bližší informace o festivalu poskytne: Petr Novák, DiS.

Tel.: 773 635 633

e-mail: novak@spokojeny-domov.cz

<http://www.spokojeny-domov.cz/festival>

Tisková zpráva 10/2011 Mnichovo Hradiště, 26. září 2011

Festival Moudrost stáří na plátně nabídne i program pro děti a studenty

Na festivalu s filmy o stáří se rozhodně nebude nudit ani mladá generace. Občanské sdružení Spokojený domov připravilo v rámci festivalu Moudrost stáří na plátně ve dnech 7. a 8. října v Kině Mnichovo Hradiště také bohatý doprovodný program pro děti a studenty. „Již v pátek dopoledne bude probíhat promítání pro žáky druhého stupně základních škol a studenty středních škol,“ říká Hana Rejzková z organizačního týmu festivalu. Zároveň bude pro děti připravená prezentace firmy Help Centrum a sdružení DMO Pobyt, k dispozici budou ukázky a možnost vyzkoušení si a seznámení se s kompenzačními pomůckami pro seniory a hendikepované. Sobotě budou dominovat především živé filmové a literární postavy. „Od 11 do 18 hodin se budete moci setkat například se Švejkem, Boženou Němcovou a její Babičkou s vnoučaty, Červenou Karkulkou, Popelkou či Magdalenou Dobromilou Rettigovou, Romeem a Julií či kněžnou Libuší,“ vyjmenovává Rejzková. Poutavý program s celkem třiceti postavami nazvaný „Literární kavárna v průběhu dějin“ připravila Obecní knihovna Kněžmost a Divadélko človíček. V 11.30 a ve 13.00 bude v dětském koutku připravena komentovaná výstava kostýmů z českých pohádek v podání Věry Krátké z barrandovských ateliérů. Na děti ale pořadatelé festivalu nezapomněli ani v samotném kinosále. Tam se bude v sobotu od 10 hodin promítat dobrodružný film režiséra Karla Zemana Cesta do pravěku.

Po celé dva dny festivalu bude navíc před kinem program pro děti, který připravila Poštovní spořitelna: skákací hrad, výtvarná dílna a malování na obličeji. Během večerních projekcí pak bude zajištěno v dětském koutku hlídání dětí s doprovodným programem a s překvapením.

Výtěžek z festivalu bude zdvojnásoben Nadací Divoké husy a věnován na podporu sociálních služeb pro seniory a zdravotně postižené.

V pondělí 31. 10. 2011

od 14 hod. dlabání dýní, zdobení zahrady se zajištěným občerstvením. Po 17 hod. rozsvícení kahanů, dýní a lampiček. Poté se tradičně shromáždíme před zahradou, kde minutou ticha uctíme památku na naše blízké, kteří již nejsou mezi námi.

V pondělí 31. 10. 2011 setkání v maskách, ale strašidelným maskám je vstup **ZAKÁZÁN!**

DUŠIČKY v Jílovecké ulici
na zahradě Zrnka naděje

POZVÁNKA

V úterý 1. 11. 2011 a ve středu 2. 11. 2011 od 15 - 17 hod bude zahrada opět otevřena pro každého, kdo si zde chce rozsvítit svůj kahanek a zavzpomínat si na své blízké i vzdálené.

ZAJÍMAVÉ VIDEO

Autor: [ligavozic](http://www.stream.cz/user/video/176488-hu-go) <http://www.stream.cz/user/video/176488-hu-go>

6. 11. 2008 - Příběh kluka, kterého na přechodu srazí auto. Následkem úrazu se z něj stane vozíčkář a on se začíná na svět dívat trochu jinak. Je ten pohled opravdu tak jiný, než býval dříve? :) Film patří do produkce občanského sdružení Liga za práva vozíčkářů. www.ligavozic.cz

V rubrice [Aktuální pozvánky](#) jsou průběžně umístěny nové informace od všech, kteří zaslali pozvánku na svou akci. Společně tak rozšiřujeme informace veřejnosti o aktuálním dění z našeho a ostatních regionů ČR. **Uzávěrka** pro č.6., články atd. do Infolistů Zrnka **16. prosinec 2011.**

Pro členy Zrnka naděje připravujeme: 3x besedu s promítáním fotografií a videa, 2x Narozeneninovosvátkovou oslavu, Dušičky v Jílovecké ulici, Mikulášskou nadílku spojenou s vánočním posezením - valná hromada. Program ŘÍJEN – PROSINEC bude zaslán členům o.s. na e-mail.

Průvodce stránek je dobrým rádcem, jak se orientovat, nezabloudit a dostat správné informace.

Přechod na odkaz

